

Kreditinstitutter

Halvårsartikel 2019

Indholdsfortegnelse

1. Sammenfatning	3
2. Moderat vækst i kreditinstitutternes udlån	4
3. Indtjening.....	7
4. Kapitalgrundlaget er stort set uændret	12
5. Bilag.....	15

1. Sammenfatning

De danske kreditinstitutter fik i første halvår 2019 et overskud på 20 mia. kr., mod 23 mia. kr. året før. Det lavere resultat skyldtes primært faldende nettorenteindtægter i pengeinstitutterne, der var påvirket negativt af både de lave renter og det stigende indlånsoverskud. Kreditinstitutterne opnåede et godt resultat, da periodens nedskrivninger fortsat lå på et, historisk set, meget lavt niveau, selvom de steg en smule. Desuden bidrog relativt høje kursreguleringer også til at moderere faldet i resultatet.

Basisindtjeningen, der er et udtryk for kreditinstitutternes kerneforretning, faldt i de danske pengeinstitutter til et så lavt niveau, at den ikke ville kunne dække det gennemsnitlige tab over de sidste 50 år. Realkreditinstitutternes basisindtjening har været mere stabil, men meget lavere end pengeinstitutternes. Til gengæld har der historisk været langt mindre tab på realkreditinstitutternes udlån.

Kreditinstitutterne brugte ikke overskuddet til at opbygge yderligere kapital for at polstre sig bedre. Ved udgangen af første halvår 2019 udgjorde kreditinstitutternes samlede regulatoriske kapital 21,4 pct. af risikoeksponeringerne mod 21,6 pct. for et år siden. Kreditinstitutternes overdækning i forhold til det samlede kapitalkrav faldt fra 6,9 pct. til 5,3 pct., svarende til 101 mia. kr. Det skyldtes primært indfasning af kapitalbuffer. Denne overdækning vil skulle absorbere tab, som den løbende indtjening ikke kan dække.

Boks 1: Kreditinstitutter, pengeinstitutter og realkreditinstitutter

Denne artikel omhandler danske kreditinstitutter og omfatter både penge- og realkreditinstitutter konsolideret på højeste selskabsniveau. Definitionen kreditinstitutter lægger sig op af den europæiske standard, der ikke skelner mellem penge- og realkreditinstitutter. Artiklen omhandler kun *danske* kreditinstitutter. Den dækker dermed ikke hele det danske marked, da filialer af udenlandske kreditinstitutter også er aktive her.

På grund af den særlige struktur med realkreditinstitutter i Danmark skelner vi – i modsætning til i resten af Europa – indenfor kreditinstitutter mellem penge- og realkreditinstitutter. Pengeinstitutter tager indskud og yder udlån. Realkreditinstitutterne yder lån mod pant i fast ejendom og finansierer långivningen ved obligationsudstedelse.

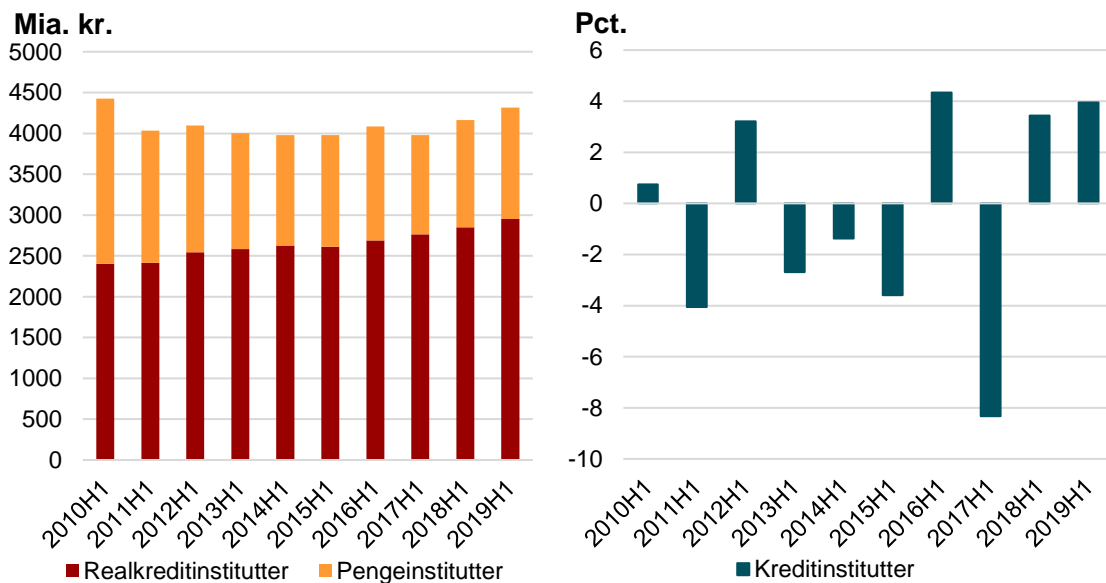
Kreditinstitutterne omfatter både realkredit- og pengeinstitutter og præsenteres i artiklen så vidt muligt med data på højeste konsolideringsniveau. Dermed indgår et realkreditinstitut, der er ejet af et pengeinstitut (eller omvendt), kun én gang i datagrundlaget.

2. Moderat vækst i kreditinstitutternes udlån

Kreditinstitutterne havde en udlånsvækst på 4 pct. fra ultimo første halvår 2018 til ultimo samme periode 2019, jf. figur 4. Både penge- og realkreditinstitutterne oplevede udlånsvækst, men særligt væksten i udlån hos realkreditinstitutterne bidrog til den samlede udlånsvækst. Det samlede udlån voksede med 178 mia. kr. fra ultimo første halvår 2018. Udlånet beløber sig dermed til i alt 4.516 mia. kr. pr. ultimo første halvår 2019.

Kreditinstitutternes samlede udlån lå fortsat en anelse under niveauet fra før finanskrisen, mens realkreditinstitutternes udlån steg i alle årene.

Figur 1: Realkreditinstitutter bidrog mest til udlånsvæksten

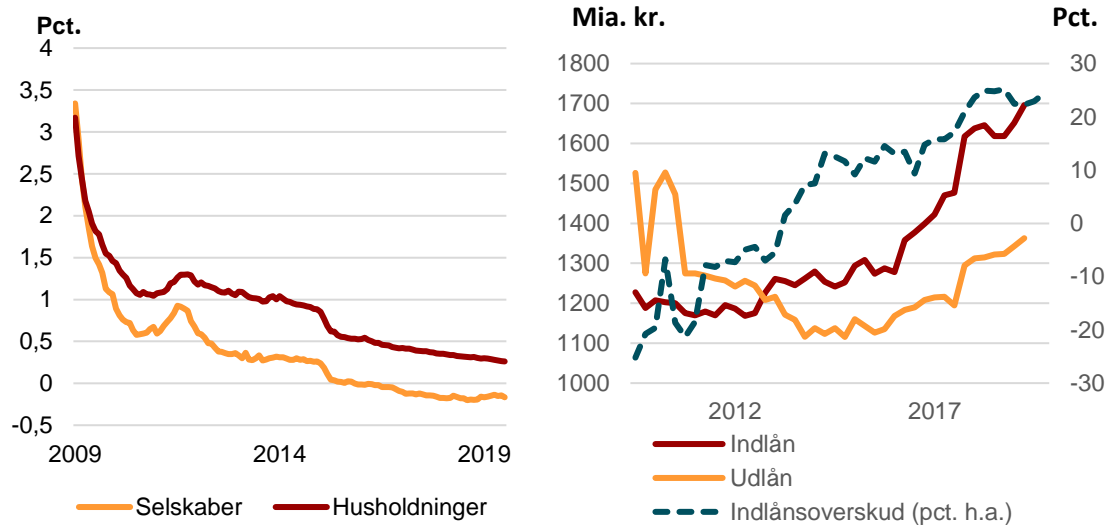
Note: Venstre figur viser udlånet uden repo i perioden første halvår 2010 til første halvår 2019 for henholdsvis pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Højre figur viser væksten for kreditinstitutter samlet set. Opgørelsen af kreditinstitutternes vækst medtager de institutter, der indgår i koncerner, på koncernniveau, hvorefter der er suppleret med institutter, der ikke indgår i koncerner. Datterselskaber er frasorteret for at undgå dobbeltregning. Faldet i 2017 skyldes, at Nordea Bank Danmark A/S blev Filial af Nordea Bank AB (publ), Sverige (nu Finland)

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

En stor del af forklaringen kan findes i en øget substitution fra udlån i pengeinstitutter til udlån i realkreditinstitutter. I første halvår 2019 udgjorde realkreditinstitutternes udlån 65 pct. af det samlede udlån for kreditinstitutter. I 2010 var andelen 51 pct.

Pengeinstitutternes indlån er de senere år vokset meget hurtigere end deres udlån, jf. figur 2. Det har resulteret i et stigende indlånsoverskud. Det stigende indlån har, i det nuværende rentemiljø med negative renter, påført pengeinstitutterne en ekstra omkostning. Det skyldes, at pengeinstitutterne i takt med rentefaldet ikke har ladet deres privatkunder betale negative renter på deres indskud. Jyske Banks beslutning om at indføre negative renter for formuende privatkunder pr. 1. december 2019 var første skridt i den retning.

Figur 2: Indlånsoverskud og renter

Note: Venstre figur viser indlånsrenter for henholdsvis husholdninger og selskaber. Højre figur viser indlånsoverskuddet, som er forskellen mellem ind- og udlån, begge uden repo. Nordea er ikke med i opgørelsen.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Boks 2: Boliglån til ældre borgere

I de senere år har myndighederne skærpet sit fokus på, at kreditinstitutterne sikrer ansvarlige udlån til boliger. Dette har resulteret i vækstvejledningen og vejledningen til bekendtgørelsen om god skik for boligkredit, som bl.a. skal medvirke til at beskytte husstande med relativt høj gæld mod rentestigninger og boligprisfald.

Reglerne og vejledningerne indeholder dog ikke stramninger, som specifikt er målrettet ældre eller pensionister. Finanstilsynet har derimod udarbejdet retningslinjerne, så nedsparingslån er fritaget fra reglen om, at afdragsfrihed som udgangspunkt kun må ydes, hvis låntageren kan godkendes til at optage et 30-årigt lån med fast rente uden afdragsfrihed.

Finanstilsynets vejledning til regnskabsindberetning for kreditinstitutter nævnes ofte i forbindelse med boliglån til ældre. Formålet med vejledningen er at vejlede institutterne i at indberette klassifikationen af kunder til Finanstilsynet, så der er en fælles forståelse af, hvornår en kunde kan klassificeres 2a, 2b mv., hvor 2a er kunder med normal god bonitet (lav sandsynlighed for ikke at klare sine forpligtelser).

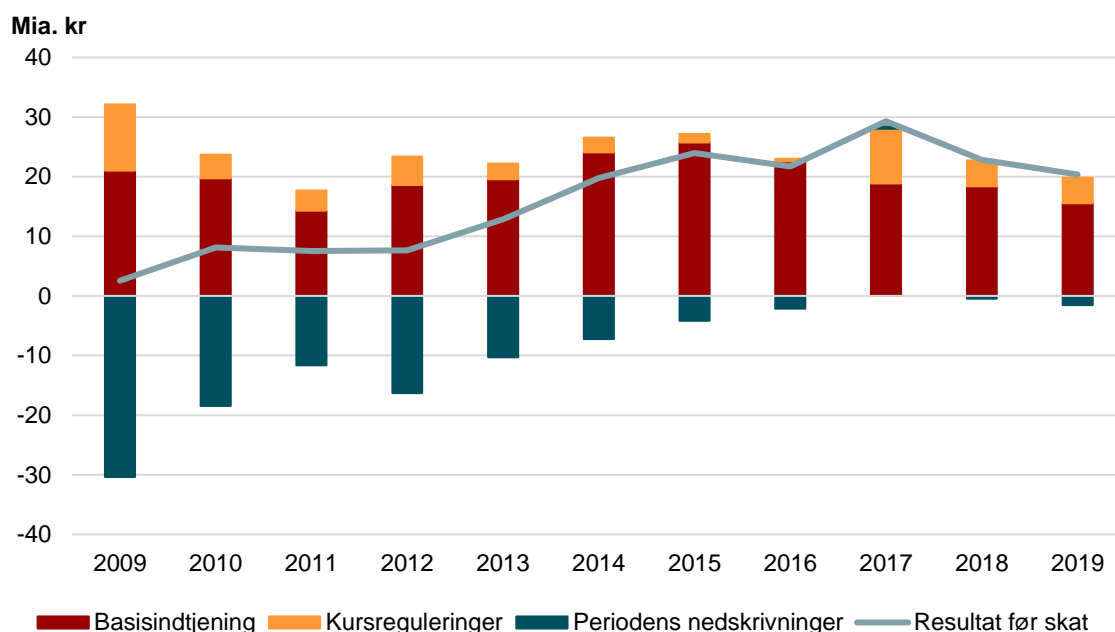
Det følger af vejledningen, at for kunder, der nærmer sig pensionering, skal økonomien i god tid før det forventede pensionstidspunkt indrettes efter, at gælds faktoren på pensionstidspunktet skal være betydeligt lavere, og at formuen skal være positiv. Det er dermed vigtigt for klassifikationen af kunder, at kunden ikke kun kan klare sine forpligtelser nu, men også når kunden f.eks. om fem år går på pension. Vejledningen nævner dog ingen aldersgrænse, og pensionstidspunktet er forskelligt for kunderne.

Det fremgår desuden eksplicit af vejledningen, at den ikke skal fortolkes som en vejledning til udarbejdelse af institutternes kreditpolitik. Der er ingen krav i vejledningen eller i andre regler om, at institutterne kun må bevilge udlån til kunder med karakteren 2a. Institutterne fastsætter selv deres kreditpolitik indenfor de rammer, der bl.a. følger af ledelsesbekendtgørelsens bilag 1 om kreditområdet, bekendtgørelse om god skik for boligkredit og af vækstvejledningen.

3. Indtjening

Resultatet før skat i de danske kreditinstitutter endte i første halvår 2019 på 20,3 mia. kr., dette er 11 pct. lavere end første halvår 2018, jf. figur 3. Faldet skyldes hovedsageligt faldende basisindtjening, der var, og fortsat er, presset af de meget lave renter. Samtidig steg nedskrivninger på udlån en smule, hvilket også bidrog til et lavere resultat. Nedskrivningerne lå dog stadig på et meget lavt niveau, langt under et historisk gennemsnit. Kursreguleringerne lå på samme niveau som sidste år og bidrog derfor ikke til et bedre resultat. De var dog stadig positive og lå højere end gennemsnittet de seneste ti år.

Figur 3: Resultat før skat

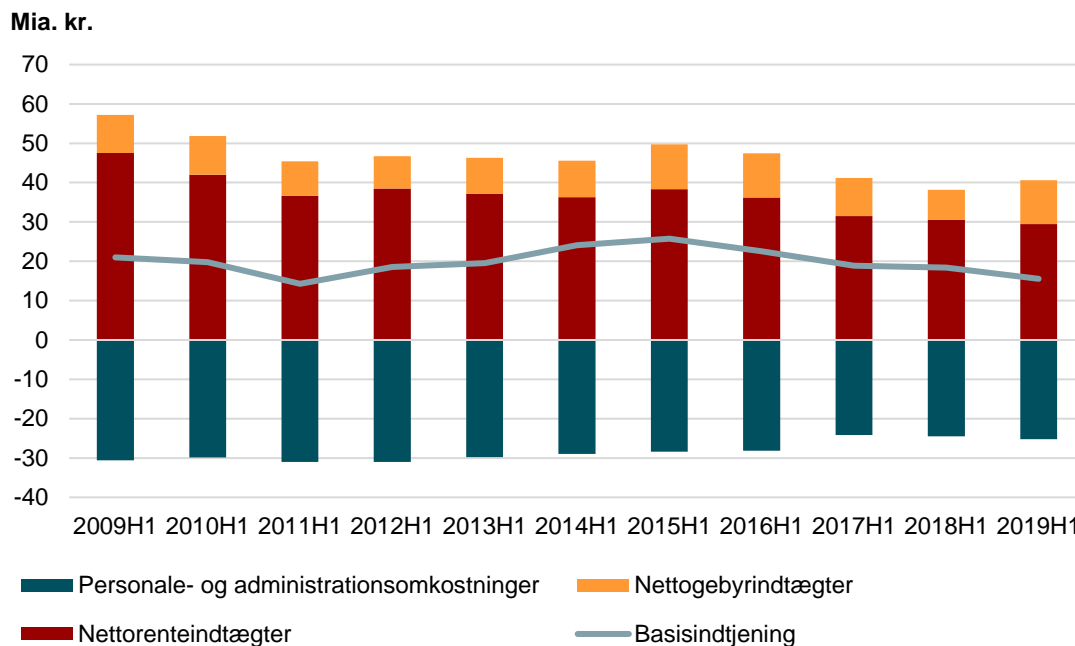

Note: Figuren viser kreditinstitutternes resultat og basisindtjening.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Siden 2015 er institutternes basisindtjening faldet knap 40 pct. som følge af faldende netto-rente- og gebyrindtægter. Pengeinstitutterne modvirkede tidligere en del af faldet ved at reducere omkostninger til personale og administration, men de seneste to år er disse udgifter steget, jf. figur 4.

Figur 4: Kreditinstitutternes basisindtjening

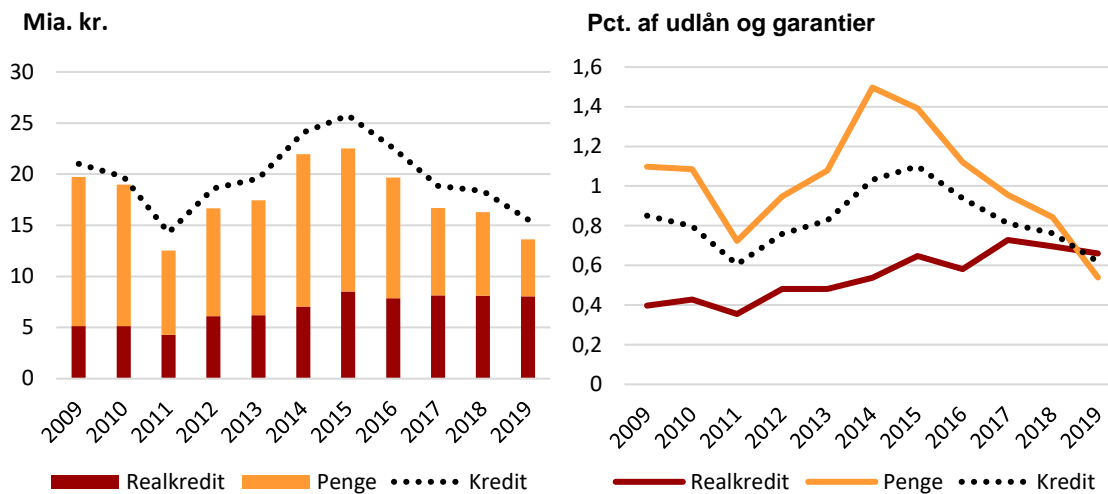

Note: Figuren viser kreditinstitutternes resultat og basisindtjening som andel af det samlede udlån uden repo.
 Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Faldet i kreditinstitutternes basisindtjening kan hovedsageligt henføres til pengeinstitutterne. Realkreditinstitutterne tegnede sig for en større andel af den samlede basisindtjening end pengeinstitutterne, jf. figur 5, venstre. Dette skal dog ses i lyset af, at realkreditudlånet er meget større end udlånet fra pengeinstitutter, og at realkreditinstitutternes basisindtjening pr. konstruktion via markedsfunding i langt mindre grad påvirkes af ændringer i renteniveauet. I forhold til det samlede udlån og garantier var basisindtjeningen i pengeinstitutterne lavere end i realkreditinstitutterne, jf. figur 5, højre.

Realkreditinstitutterne har historisk haft en meget lavere basisindtjening end pengeinstitutterne, målt på udlån og garantier. Pengeinstitutternes basisindtjening er dog faldet så meget, at den nu er lavere end realkreditinstitutternes meget stabile, men lave indtjening. Samtidig bidrog overflytningen af lån fra pengeinstitutter til realkreditinstitutter, med dertilhørende lavere rentemarginal, yderligere til faldet i basisindtjening.

Figur 5: Basisindtjening

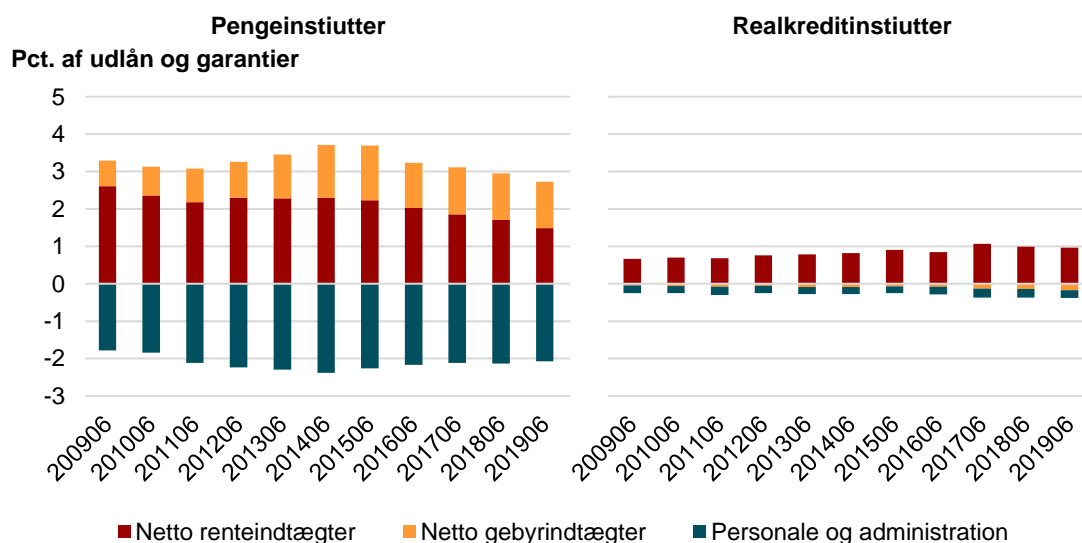

Note: Figuren til venstre viser penge- og realkreditinstitutternes basisindtjening i kroner og øre samt kreditinstitutternes konsoliderede basisindtjening. Bemærk, at den konsoliderede basisindtjening ikke er lig summen for penge- og realkreditinstitutter, da kreditinstitutterne også har indtjening fra f.eks. datterselskaber i udlandet. Figuren til højre viser samme basisindtjening i pct. af udlån. Bemærk, at indtjeningen i pct. af udlån og garantier for første halvår 2019 er omregnet, så den svarer til et års indtjening.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Penge- og realkreditinstitutternes forretningsmodeller er meget forskellige. Pengeinstitutterne har højere rentemarginaler end realkreditinstitutterne, jf. figur 6. Pengeinstitutterne har nettoindtægter fra gebyrer og provisioner, mens de for realkreditinstitutter er en nettoudgift. Det skyldes, at realkreditinstitutter betaler provision til pengeinstitutter for at distribuere realkreditlån. Dermed har realkreditinstitutterne også væsentligt lavere udgifter til personale og administration, da det meste af kreditvurderingen og distributionen af lån foregår i pengeinstitutterne.

Figur 6: Basisindtjeningens komponenter

Note: Figuren viser komponenterne af basisindtjeningen for penge- og realkreditinstitutterne i pct. af udlån. Bemærk, at indtjeningen for første halvår 2019 er omregnet, så den svarer til et års indtjening.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Realkreditinstitutterne bliver heller ikke på samme måde som pengeinstitutterne ramt af den indsnævrede rentemarginal, da deres forretningsmodel gør, at de ikke har problemer i forbindelse med negative renter til obligationsejerne. Realkreditinstitutterne opkræver fortsat deres bidrag og sender ”regningen” for de negative renter videre til obligationsinvestorerne.

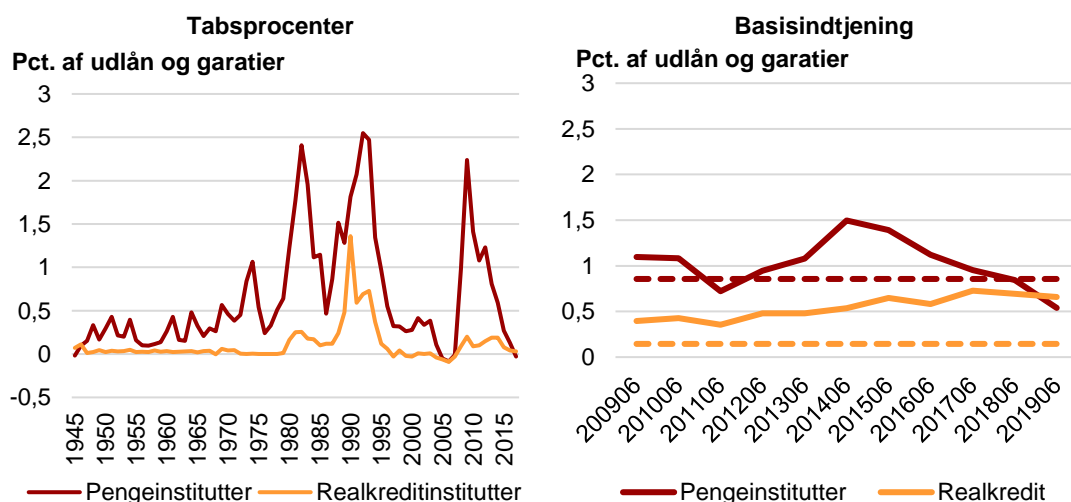
Boks 3: Basisindtjening

Basisindtjeningen er nettoindtjening fratrukket kursreguleringer, nedskrivninger på udlån og indtjening i dattervirksomhed. Den er et mål for, om institutterne er i stand til at tjene penge på deres kerneforretninger. Basisindtjeningen består dermed hovedsageligt af nettorente- og gebyrindtægter fra ind- og udlån mv. og tilhørende forretninger til husholdninger og virksomheder fratrukket administrations- og personaleomkostninger mv.

Det er vigtigt, at institutterne har en solid basisindtjening. Den repræsenterer den mest stabile del af den indtjening, institutterne har til rådighed. Andre poster på resultatopgørelsen, hovedsageligt kursreguleringer, kan være meget ustabile og varierer på grund af forhold udenfor institutternes kontrol. Basisindtjeningen er dermed institutternes første buffer mod kredittab (nedskrivninger på udlån) og kurstab på de finansielle markeder.

Den lavere indtjening og de lavere marginaler i realkreditinstitutter skal ses i lyset af en forretningsmodel, der både historisk og i dag er forbundet med en større sikkerhed og mindre risiko i forhold til pengeinstitutters kreditgivning, jf. figur 7. Siden 1969 har de gennemsnitlige tab i udlån og garantier for pengeinstitutterne været 0,86 pct., mens de for realkreditinstitutterne blot har været 0,15 pct.

Figur 7: Basisindtjening og gennemsnitlige tabsprocenter

Note: Figuren til venstre viser tabsprocenter for penge- og realkreditinstitutter siden 1945. Til højre ses institutternes basisindtjening. Den stiplede linje viser de gennemsnitlige tabsprocenter siden 1969. Basisindtjeningen for første halvår 2019 er omregnet, så den svarer til et års indtjening.

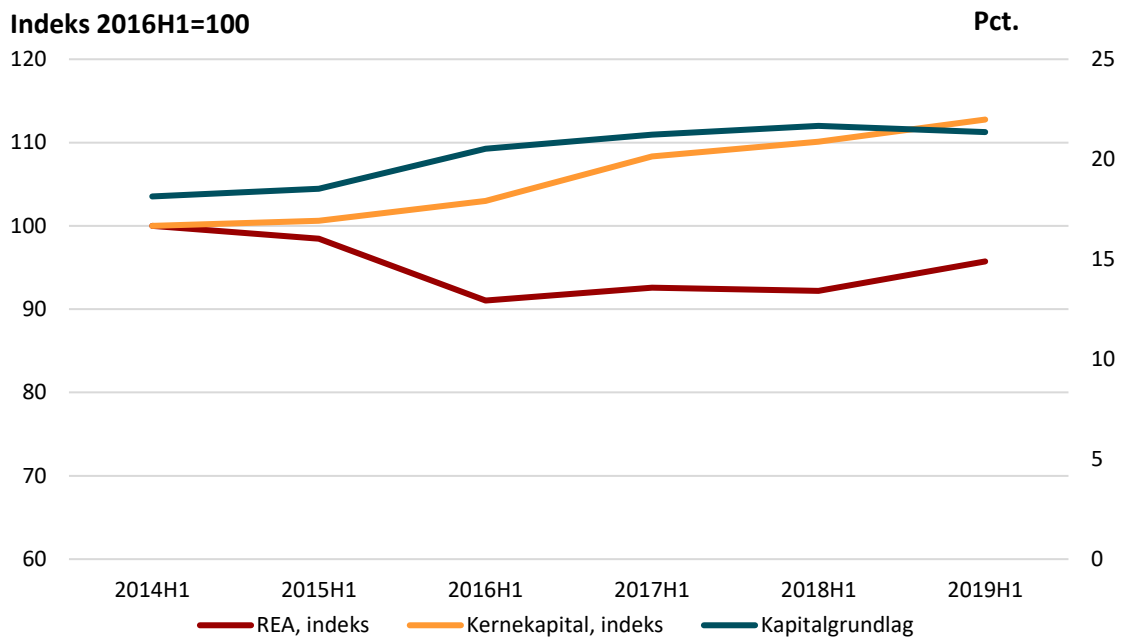
Kilder: Venstre: Finanstilsynet, Nationalbanken, Monetary review. Højre: Indberetninger til Finanstilsynet.

Der er i øjeblikket meget lave nedskrivninger på udlån, som ved et konjunkturtilbageslag må forventes at stige betydeligt. Pengeinstitutternes basisindtjening lå for første halvår 2019 en smule under de gennemsnitlige historiske tab over de sidste 50 år, jf. figur 7, venstre. Ved uændret basisindtjening vil kreditinstitutterne med andre ord ikke kunne klare tab, der stiger til et historisk gennemsnit, uden at skulle trække på kapitalreserverne. Det er vigtigt, at kreditinstitutterne er bevidste om, at basisindtjeningen er den første buffer, der skal kunne absorbere de forventede tab.

4. Kapitalgrundlaget er stort set uændret

De danske kreditinstitutter har øget deres kapital, men institutternes risikoeksponeringer er dog også steget. Det betyder, at det samlede kapitalgrundlag er faldet en smule. Når institutterne samtidig er underlagt nye kapitalkrav (bufferkrav), betyder det, at sektorens overdækning er faldet, både i andel af REA og i kroner og øre.

Figur 8: Risikoeksponeringer og kapitaloverdækning

Note: Figuren viser indeks for komponenterne, kapital og risikoeksponeringer, af de danske kreditinstitutters kapitalgrundlag på venstre akse og selve kapitalgrundlaget på højre akse.

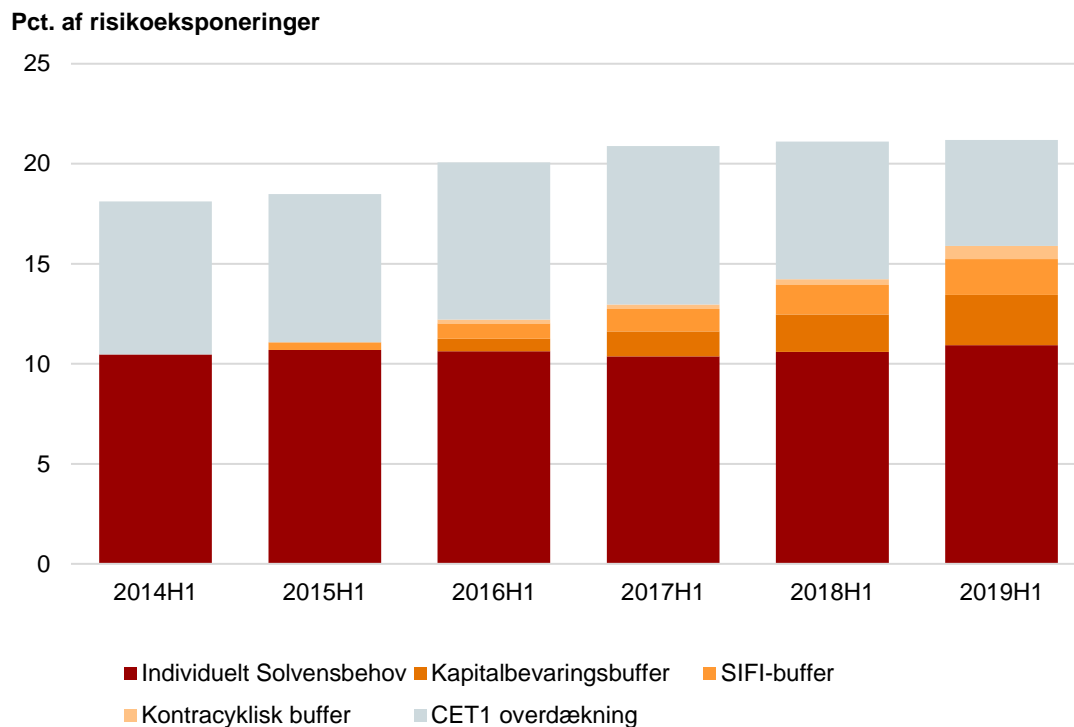
Kilde: Finanstilsynet.

Det samlede bufferkrav steg, dels på grund af indfasning af kapitalbevarings- og SIFI-bufferen, dels på grund af en forhøjelse af den kontracykliske kapitalbuffer. Det betyder, at overdækningen af egentlig kernekapital faldt fra 126 mia. kr. i første halvår 2018 til 101 mia. kr. i første halvår 2019.

Satsen for den kontracykliske kapitalbuffer for Danmark blev pr. 30. september 2019 øget fra de nuværende 0,5 pct. til 1 pct. Erhvervsministeren har annonceret endnu en stigning i den kontracykliske kapitalbuffer på yderligere 1 procentpoint til 2,0 pct., mens det Systemiske Risikoråd forventer at anbefale yderligere stigninger til 2,5 pct., medmindre der sker en væsentlig opbremsning af risikooptygningen i det finansielle system. Dette vil alt andet lige reducere overdækningen til 4 pct. af risikoeksponeringerne¹. Institutterne skal også tage højde for øgede kapitalkrav som følge af en forestående revision af kapitalreguleringen (Basel III-standard), bl.a. i form af et nyt gulvkrav til risikovægtene. Dette vil blive indfaset frem mod 2027, se boks 4.

¹ Bemærk, at effekten ikke er de fulde 2 pct., da den kontracykliske kapitalbuffer kun gælder for danske eksponeringer, der udgør omkring 76 pct. af den samlede eksponering. Gennemslaget fra en stigning i bufferen på 2 pct. er dermed omkring 1,5 pct. Der er dog også indført kontracykliske buffere i en del andre lande.

Figur 9: Opbygningen af kreditinstitutternes kapitalbehov

Note: Strukturen på de danske kreditinstitutters kapitalgrundlag og -krav i pct. af risikoeksponeringer sammenholdt med det samlede kapitalgrundlag. Den kontracykliske buffer før første halvår 2019, hvor den danske kontracykliske buffer var nul, stammer fra institutternes eksponeringer i udlandet.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Institutterne bør have en tilstrækkelig kapitaloverdækning, der kan absorbere tab i et stress-scenarie, f.eks. en kraftig lavkonjunktur. Institutterne skal opbygge kapital netop nu, hvor de stadig har pæne overskud, og før konjunkturerne vender².

Kapital og gæld rejst i markederne

De danske kreditinstitutter udstedte i løbet af 2019 kapital og gæld i markedet med henblik på at optimere deres kapitalsammensætning og leve op til nye og kommende regulatoriske krav.

² Se også Finanstilsynets orienteringsbrev om forventninger til kapitalmålsætninger: finansstilsynet.dk/Nyheder-og-Prese/Presemeddelelser/2018/kapitalplaner_og_kapitalmaalsetninger071118

Boks 4: Basel-revisionen

I december 2017 blev medlemmerne af Basel-komitéen for banktilsyn enige om en revision af Basel III-standarden (populært kaldet Basel IV). Den fastsætter ensartede standarder for regulatoriske krav til banker i hele verden. Den europæiske bankmyndighed (EBA) har i den forbindelse gennemført en *call for advice*-øvelse, der skal kortlægge effekten af denne revision.

Effekten af revisionen er i alle EU-landene et højere kapitalkrav, der dog varierer en del. I Danmark er effekten estimeret til en stigning i kapitalkravet på omkring 40 pct. Størstedelen af dette skyldes *output-gulvet*, der begrænser, i hvor høj grad interne modeller kan bruges til at mindske risikoeksponeringer. Det betyder, at de danske kreditinstitutter fremover f r brug for at opbygge mere kapital, enten i form af nye udstedelser eller tilbageholdelse af overskud.

Der var i perioden god investorinteresse for udstedelser af kapital og ikkeforanstillet seniorgæld. Det afspejler bl.a. et større genplaceringsbehov og søgen efter afkast hos investorerne. Perioden var kendetegnet ved en generel indsnævring af kreditspænd på disse udstedelser. Institutterne kunne derfor udstede forholdsvis billigt.

De samlede kapital- og gældsudstedelser i form af hybrid kernekapital, supplerende kapital og ikkeforanstillet seniorgæld blandt de danske kreditinstitutter nåede op på ca. 64 mia. kr. i første halvår af 2019. Hovedparten dækker over udstedelser af ikkeforanstillet seniorgæld, primært blandt de danske SIFI-institutter, som udgjorde omkring 87 pct. af de samlede udstedelser. Udstedelser af hybrid kernekapital og supplerende kapital udgjorde henholdsvis 1,4 pct. og 11,6 pct. af de samlede udstedelser, jf. tabel 1.

Tabel 1: Kapitaludstedelser i første halvår 2019

	AT1 (mio. kr.)	Tier 2 (mio. kr.)	Seniorg�ld (non-prefered) (mio. kr.)
1. kvartal	90	5.749	44.697
2. kvartal	746	1.300	11.909

Note: AT1 er udstedelser af supplerede kernekapital, tier 2 er hybrid kernekapital, mens seniorgæld er gældsudstedelser, der kan opfylde NEP-kravet.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Finanstilsynet har fokus på, at institutterne har en forsvarlig fundingstruktur i forhold til overholdelse af NEP- og g ldsbufferkravene. Det indebærer, at institutterne har en passende overdækning til kravene. Den skal dels sikre, at institutterne kan leve op til kravene, n r konjunkturerne vender, dels tage højde for refinansieringsrisiko ved at benytte ikkeforanstillet seniorgæld til at opfylde kravene. Finanstilsynet arbejder på en ensartet tilgang til vurdering af institutternes fundingstruktur ift. NEP- og g ldsbufferkravene.

5. Bilag

Tabel 1: Kreditinstitutternes halvårsregnskaber

						Ændring
<i>Mio. kr.</i>	2015	2016	2017	2018	2019	2018-2019
Resultatopgørelse						
Renteindtægter	73.979	65.475	59.607	57.518	57.031	-0,8%
Renteudgifter	35.658	29.299	28.149	27.034	27.606	2,1%
Nettorenteindtægter	38.321	36.176	31.458	30.485	29.426	-3,5%
Udbytte af aktier mv	1.566	990	641	657	1.102	67,7%
Gebyrer og provisionsindtægter	19.544	17.942	17.490	17.570	17.389	-1,0%
Afgivne gebyrer og provisionsudgifter	5.235	5.386	6.400	6.678	6.624	-0,8%
Nettorente - og gebyrindtægter	54.196	49.723	43.189	42.033	41.292	-1,8%
Kursreguleringer	1.464	449	9.153	4.368	4.272	-2,2%
Udgifter til personale og administration	28.416	28.141	24.185	24.518	25.246	3,0%
Af- og nedskrivninger på immaterielle og materielle aktiver	2.328	2.364	2.734	2.803	3.825	36,5%
Nedskrivninger på udlån og tilgodehavender mv.	4.155	2.112	-390	490	1.564	219,3%
Resultat af kapitalandele i associerede og tilknyttede virksomheder	918	800	890	606	2.078	243,1%
Resultat før skat	23.971	21.686	29.301	22.851	20.343	-11,0%
Skat	5.132	4.499	6.126	4.405	3.703	-15,9%
Årets resultat	18.839	17.187	23.175	18.446	16.639	-9,8%
Balanceposter						
Tilgodehavender hos kreditinstitutter og centralbanker	328.175	328.175	344.402	460.243	396.923	-13,8%
Udlån	4.469.488	4.601.735	4.450.696	4.613.654	4.826.421	4,6%
udlån ex. repo	4.340.403	4.537.464	4.188.468	4.337.730	4.516.143	4,1%
Obligationer	964.199	929.378	835.766	811.828	863.930	6,4%
Aktier	41.091	36.147	33.521	37.018	33.843	-8,6%
Kapitalandele i associerede og tilknyttede virksomheder	18.430	18.791	19.286	19.815	22.096	11,5%
Aktiver tilknyttet puljeordninger	120.183	120.323	107.840	116.897	123.131	5,3%
Andre aktiver	478.075	538.468	384.266	394.966	411.375	4,2%
Aktiver i alt	6.718.261	6.723.727	6.441.762	6.527.161	6.839.363	4,8%
Gæld til kreditinstitutter og centralbanker	496.979	417.470	323.127	352.646	318.142	-9,8%
Indlån	2.001.021	1.988.204	1.812.361	1.872.054	1.975.660	5,5%
indlån ex. repo	1.841.800	1.874.307	1.679.110	1.729.344	1.773.165	2,5%
Udstedte obligationer	3.041.710	3.144.906	3.245.359	3.258.782	3.466.488	6,4%
Gæld i alt	6.254.062	6.262.393	5.997.360	6.068.173	6.376.455	5,1%
Efterstillede kapitalindskud	67.881	65.712	52.215	57.425	49.253	-14,2%
Egenkapital	383.482	383.497	380.962	388.794	399.682	2,8%
Passiver i alt	6.718.261	6.723.727	6.441.762	6.527.161	6.839.363	4,8%

Note: Tabellen viser kun udvalgte poster. Tallene er baseret på de institutter, der eksisterede i de enkelte år.

Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.

Tabel 2: Kreditinstitutternes nøgletal

	2015H1	2016H1	2017H1	2018H1	2019H1
Solvensprocent	18,2	20,2	21,2	21,7	21,4
Kernekapitalprocent	16,4	17,8	18,9	19,3	19,3
Egentlig kernekapitalprocent	15,0	16,1	17,2	17,3	17,5
Halvårets egenkapitalforrentning før skat	6,4	5,7	5,5	4,4	5,9
Halvårets egenkapitalforrentning efter skat	5,0	4,5	4,4	3,6	4,7
Indtjening pr. omkostningskrone	1,7	1,7	2,1	1,9	2,0
Akkumuleret nedskrivningsprocent	1,9	1,7	1,4	1,5	1,5
Halvårets nedskrivningsprocent	0,1	0,0	0,0	0,1	0,1
Udlån i forhold til egenkapital	11,7	12,0	11,3	11,4	10,6

Note: Tabellen viser kun udvalgte poster. Tallene er baseret på de institutter, der eksisterede i de enkelte år, på nær Nordeas bankforretning, der udtages. Nordeas bankforretning er filialiseret pr. 1. januar 2017 og er nu en del af finske Nordeas moderbank. Nordeas bankaktiviteter er fjernet i alle årene for bedre at kunne sammenligne regnskabstallene.
Kilde: Indberetninger til Finanstilsynet.